

VIATGES D'UNA TAULA "SANTA"

DURANT 180 ANYS. (1.834 a 2.014)

Jaume Camps i Rabadà

Escrit de febrer de 2.017

Escrit privat, com curiositat i com fet històric, que faig sols per a la família i alguns amics, tret del informe que van fer uns Pares Claretians, i bons historiadors, que van basar-se amb les dades obtingudes en moltes parroquies, de tot Catalunya, i amb el estudi lògic i extens, de la auto-biografia de Sant Antoni Maria Claret i Clarà, Fundador de la Ordre.

I alguns detalls, o comentaris, obtinguts del meu pare, i de les darreres tietes Camps i Colldelram. Que van ser les netes de Manuela de Solà i Pasqual, la que va ser cunyada del que anomenavem com Pare Claret. Va estar casada amb el seu germà Josep Claret i Clarà, abans ho fes en segones nupcies amb Magí Colldelram i Molas. Els qui van ser els meus besàvis, per part de la àvia paterna, Mercé Colldelram.

Al posar taula "santa" és per ja estar confirmat que va ser usada en nombroses ocasions pel Sant. I al fer un gran recorregut, de molts anys, i en estades a molts indrets, per tot Catalunya:

DESCRIPCIÓ

Era una taula de menjador, del tipus mitjana, de la que no és coneix el origen, ja que s'estima té bastant més de dos segles.... Pot ser que el primer propietari fos un conegut metge de Sallent (Bna), vol dir no seria

taula de pagés, fetes normalment per ells mateixos. Amb el calaix del pà, com son totes les antigues vistes. I que també té aquesta taula "santa", i que s'obre a cantó i cantó de la taula, encara que una empunyadura ja hi falta.

Té mides força cúbiques, amb dues ales als costats per allargar-la. Medeix 78 cm alta, i el sobre és de 77 x 79 cm. I amb els apèndixs laterals de 23 cm cada, vol dir medeix, total oberta 1,25 m. Com una taula de despatx actual.

Segons opinió dels que més la han remirat, diuen es de fusta de noguera, amb vetes ben assenyalades, que sembla feta d'un sol arbre, tal com solien fer-les a pagés. També hi ha la suposició d'un sol arbre, al ser de varies peces, no en potes o parts petites, que seria normal, si no en tota la superfície. Ja que hi ha una peça dreta de 42 cm d'ample, i una de 31 en la esquerra, i per fer-la més conjunta, hi van afegir una peça de sols 6 cm, que resalta molt, i sembla com un ribet, però que fa sumin les dues 37 cm., 5 menys que la altra meitat.

Les potes son de 56 cm d'alt, més 22 cm de la part que tapa el calaix. Les potes son quelcom quadrades, aprimànt-se un mica en la part que toca a terra. No hi ha cap "adorno", sols una mica de coll en la part alta.

Els Pares Claretians fan el comentari de que no és molt "fina", i sobre tot l'han mal tractada. És veu vella, i amb ratlls de ganivet. Com la d'una figura que sembla una culata de fusell. També és nota el seu servei com escriptori, per les taques de tinta. Pensem no hi havien estilogràfiques ni menys bolígrafs..... Apart alguns corcs que hi han deixat varis forats i esborancs.

PRIMERA ESTADA:

A Olost (Bna). El 20 de Nov. del any 1.834 es casa a Olost en Josep Claret i Clarà amb Manuela de Solà i Pasqual.

Ell era el germà petit del Pare Claret, i com ell nat a Sallent de Bna. També a Sallent hi vivien el matrimoni del metge Menció Solà i Sra Francesca Pasqual. Amb quatre filles, la Serafina que va fer-se monja, les altres dues

van casar després a l'Estany, i és deien Maria i Raimunda. La gran, i més bufona, Manuela, va iniciar festeig amb Josep Claret, que era un humil cotoner, com en deien, amb un, o uns pocs, telers manuals a casa. Com tots els Claret. Cotoners, com va ser també el Sant. Els pares de Manuela, molt més benestants, van oposar-se al casament. Però un fet negatiu va obrir les portes al casori.

El sogre del metge Dr Menciò Solà, que era el Sr Josep Pasqual, va ser degollat en un atrac per lladres, i el metge, que ja rebia anònims d'amenaça, va fer que anessin tots a viure a Olost. I allà va anar també, enamorat i amb els telers, el jove Claret. Van continuar amb la relació Josep i Manuela, i al final van casar-se. No sabem si la Manuela va poder-se endur alguns mobles de Sallent, (amb la taula) com era costum, o la van adquirir, amb els demés mobles pel casori. I aquí neix el coneixement de la taula. **A Olost! El any 1.834 !!**

També està comprovat, per carta del pare Claret, a uns amics de Olost dient que hi passaria uns dies.... Això era el any 1.837. El matrimoni ja tenien el fill Ramón d'uns dos anys. El Pare Claret va rebre el nomenament del Vicari GI, per ser regent de Cupons, però al trobar-se malament no va poder acceptar. Les revoltes, aleshores freqüents, van fer es quedés uns dies a casa del seu germà. I és lògic mengessin en la "taula".

Per cert al poc temps, sols deu anys de matrimoni, a en Josep Claret, de només 34 anys, el maten uns lladres a Olost. Era el any 1.844

El fill d'ells, en Ramón Claret i de Solà, un cop ja gran, (de 57 anys), casat i benestant, va fer de testimoni al procés apostòlic del Sant, i va dir que sí havia vist el Pare Claret a Vic, i varies vegades a casa dels seus pares a Olost. (Proc. Apost, Vicensis, Sess 13ª, Die 22. Jan.1.901).

I està demostrat, al ser dit per la filla de la Manuela, la Mercé Colldelram, (meva àvia paterna), de que el Pare Claret hi va anar forces vegades a Olost, i deurien menjar en la taula "santa".

També és coneix que va usar aquesta taula, per dir-ho ell, Sant Antoni Mª

Claret, en la seva autobiografia. *"me dirigí a Barcelona embarcarme para Roma... Me dirigí a Olost donde tenia un hermano, llamado José..."*. (Autobiografia, Madrid. 1.916, pte 2ª, Cp 2, p 55-56). I aquestes confirmacions, de tal força, son ja suficients pel nom de "santa".

SEGONA ESTADA:

A Vic i a Hostalets de Balenyà, a l'Estany, : més o menys del 1.845 o 47, fins el 1.877.

Tinc algú dubte sobre els tristos fets del període. Tenim a la Manuela de Solà vidua, i jove, segurament d'uns 28 o 30 anys, amb tres fillets, Dolors, Maria i Ramon (apart, segons llibre de òbits, en va tenir altres tres, morts abans del 2 anys, entre el 1.841, 42 i 43, Maria Filomena, i Joan, i Joan según), i sense medis de vida. Deuria estar algú temps a Olost amb els telers, però estava ensenyada, comú aleshores en les noies de "casa bona", en cosir, i va decidir, amb empenta, anar a cosir per les cases, i Vic era òn més possibilitats tenia. Es cert que s'emportà la seva taula. Aquí tinc dubtes de si va viure sola a Vic, o ja va anar a Balenyà. Ni sé com va portar endabant el seu fill Ramon, i les dues filles, encara que, en una nota, es diu van ser pujades per ser religioses.

En una casa de Vic, els Rafagut, hi tenien adoptat i ensenyat, al noi Magí Colldelram, i com diu el llibre de matrimonis de la parroquia de Santa Maria de Olost, que era fill de Francesc Colldelram i de Magdalena Molas, de Santa Creu de Jutglar, Parròquia de Olost, i diu "resident en Balenyà" (?).

Allà van coincidir en Magí i la "cosidora" Manuela, i al final, es van casar a Olost, el sis de Octubre de 1.852 (dada sense cap dubte ja que tinc fc del llibre de casaments de la parròquia). Ja em sembla estrany que no es casesin a Vic, com diu algun escrit. Al ser els dos de Olost sembla més clar. Tot això passava quan el Pare Claret ja era Arquebisbe de Cuba. Quan això no concorda massa en el temps que Ramon Claret actues com seu ajudant (?).

Desconec el any en que estigueren a Hostalets de Balenyà, però al fer la via del tren, decidiren anar a viure a l'Estany, invitats pels de Solà, encara que sense abandonar la casa de Balenyà. Va neixer mentrestant la seva única filla, Mercé Colldelram i de Solà (meva àvia) el any 1.865, als 3 anys de casats, i a Hostalets de Balenyà. Tant a Balenyà com a l'Estany feren servir la taula, i està comprovat que el pare Claret els va anar a saludar i fer-hi estada algunes vegades. Hi han notes sobre 5 visites els anys 1.859, al 65.

En Ramon Claret, mitg germà de Mercé Colldelram, que va fer negoci enviant roba feta a La Habana, i en les naus portava de tornada el cotó cubà. O del Carib. Va fer fortuna i fou la época en que és va fer el pintèsin en el quadre que vaig tenir durant forces anys a casa nostre.

TERCERA ESTADA

A Caballera, Matadepera i altre cop a Barcelona (casa tietes) i altre cop, al punt inicial de Sallent, al Museu dels Fills del Cor de Maria, o dites Claretians i fins avui.

La taula, segons els historiadors claretians, va estar uns nou anys a Vic del 1.846 al 1.855. passant després a Hostalets de Balenyà. Segurament fins a 1.877, que serien 22 anys. El germà de Joan Camps Font, és deia Josep, que era capellà i el feren rector a Caballera, sobre Camprodón , i el 1.877 li cedeixen la taula, que va servir una mica per tot, sobre tot per educar als seus nebots, com el meu pare Joan que va dir-me'ho moltes vegades. O amb altres seus germans. Just el 1.908 va deixar la rectoria, i torna la taula a seva neboda Mercé, després de 31 anys. I la tenen un temps a Barcelona.

I, com tothom també es mort, va ocórrer a en Ramon Claret, el 1.909, deixant com hereders a mitats per a la seva esposa, o vídua, Rafaela Prieto, malaguenya, i sense fills, i l'altre meitat a la seva estimada germana Mercé Colldelram, que ja tenia 45 anys, i estava casada ja amb Joan Camps i Font, de Santa Eulàlia de Riuprimer, fet a Vic esglèsia dels Caputxins, el any 1.885 i amb qui va tenir els nou fills Camps Colldelram, (Caterina, Jaume, Josep Prèvere, Dolors, Joan (meu pare), Margarida, Ferràn, Pilar i Lluís). Un

parell d'anys després, el 1811, ja havien fet construir la casa d'estiu a Matadepera, a òn van portar la taula santa. Òn va estar-hi durant molts anys. Qui va ser factótum de la família va ser mossén Josep, beneficiari de la esglèsia del Pi, de Barcelona. En Jaume i en Joan els únics casats i afillats.

La família encara que nombrosa ja estava arrancada, i visquen tots a Barcelona, però els va venir bé la herència de forces milions de pesetes, del tiet Ramon

La "taula santa" va estar tot aquests temps a la casa de Magí Colldelram i Manuela de Solà, i en las de Joan Camps i Mercé Colldelram, o en la rectoria de Josep Camps i Font, a Caballera.

Les tietes Margarita com li deiem, Pilar i Lluís, al ser les darreres, les vam ajudar per que anésin a una bona Residència de Malgrat, i deixaren el pis de Barcelona. Donant totes les relíquies del Sant als Claretians, ja que hi tenien un Oratori Consagrat, com la cadira de braços, que em feia emoció sentar-mi en meves visites d'infant, al dir-me " compte...que l'ha usat un Sant". També hi havia el Sagrari, un oli de un Exce Homo, i tot el referent a un oratori. Com la "Taula santa". Donació de les ties, i va ser el any 1.964.

Vam fer donació als Claretians, jo mateix junt amb meva esposa Montserrat Farrè i Roig, que va ser important per aconseguir vivenda pels tres, i Seguretat Social, que no tenia el tio Lluís. Junt amb fotos i paperam i altres records dels Camps Colldelram, rebut com hereu universal dels Camps Colldelram, va donar-se el quadre de Ramón Claret i de Solà, oli de bona factura, i ben enmarcat, medint 120 alt per 90 ample. Segurament pintat entre 1.865 i 1.870. Va ser entregat al Museu de Sant Antoni Mª Claret de Sallent. Signant el rebut, el Pare Jordi Alsina i Casany, el 9 de desembre de 2.003. Curiosament del lloc òn coneixem va iniciar el recorregut. Potser el darrer....

Per tant, avui, al signar aquest escrit, el febrer de 2.017, son ja 183 anys!!!!
